ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Babasının Boyuna Yaklaşıyor

Sayı: 4
1960
75 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F.VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

ONLAR BU İŞİ BİTİRMİŞLERDİ Kİ KORSANLAR KADINI KIRARAK İÇERİ DALDILAR..

NEREDE O ŞEYTANLAR? ONLARI KENDİ ELİMLE ÖLDÜRMEZSEM BİRİDAHA KIZILDENİZDE KORSANLIK YAPMAM!

İŞTE KIZ BURADA! ARKADAŞLARIN NEREDE?

ONLAR BURAYA GİRMEDİLER Kİ?

16

CİĞERDELEN YERDE YATAN KORSAN KIYAFETİNDEKİ HIZIRLA BAŞI SAKLI BULUNAN KARAKAÇANI GÖSTEREREK

PEKİ GİRMEDİLER DE ŞU YERDEKİ ADAMLARIMI KİM HAKLADI?!..

BEN!

SEN HA? HIM! DEMEK BU KADAR KUVVETLİSİN... YAŞIN KÜÇÜK AMA, SENİN BÜYÜMENİ BEKLERİM.. İLERİDE KARIM OLACAKSIN... KORKUNÇ KORSAN CİĞER DELEN'İN ÇELİK BİLEKLİ KARISI GEL BE[illegible]NİMLE

OYA KORKUNÇ KAPTAN CİĞER DELEN'E İTAAT EDEREK DIŞARI ÇIKINCA HIZIR'LA KARAKAÇAN DA YERLERİNDEN FIRLADILAR...

SEN GERİDE DUR BEN OYA'YI ALMANIN YOLUNA BAKAYIM!

AMAN! VAKİT KAYBETMİYELİM DİNAMİTLER PATLARSA MORTİYİ ÇEKERİZ HA!...

YAPACAKLARINI ÇABUCAK PLÂNLAYIP, HIZIR ÖNDE KARAKAÇAN ARKADA, KORSAN KIYAFETLERİNE BÜRÜNMÜŞ OLARAK DIŞARI ÇIKTILAR

NE YAPACAĞIMIZI ANLADIN DEĞİL Mİ?

DEVAMI VAR...

MÜJDE! MÜJDE! MÜJDE!

ÇOCUK HAFTASI
En İyi Çocuk Mecmuası

1960 YILLIĞI Çıktı..

- Renkli Tablolar
- Yüzlerce Meraklı Mevzu
- Fezo Oyunu
- Trafik Bilgileri
- Taşıtlar Tablosu

Simsek Polis
(Tam renkli bir roman)

Merih'ten Gelen Adam
(Öğretici büyük roman)

Sinil Arkadaşım
(Kemalettin Tuğcu'nun ünlü romanı)

BAŞTANBAŞA RESİMLİ
ALTIN YALDIZLI KAPAK İÇİNDE
200 Sahife 6 Lira

- Taşıtlar Tarihi
- Kızılderililerin Enteresan Hayatı
- Ay'ın Fethine Doğru

5 Renkli 1960 Yılı Takvimi

Türkiye Yayınevi

KAPIŞILIYOR! BİTMEDEN BİR TANE ALINIZ!

Kömür nedir?

Turna kömüründen antrasit'e varıncaya kadar birçok çeşitleri olan kömür, çok eski devirlerde biriken, kum ve çamurların arasına gömülen, sonra da büyük bir tazyik altında az veya çok ısıtılan bitkisel bir maddedir. Kömür daha çok, eski devirlerin yüksek eğrelti otlarının bu muameleye tâbi olmasından vücut bulmuştur. Netice, bitkisel maddenin gazlarını az veya çok miktarlarda muhafaza eden ve saf olmayan bir karbondur.

Japonlar, Pearl Harbor taarruzunda kaç gemi ve uçak kullanmışlardı?

Amerikan Donanma İstihbaratının bildirdiği malûmat şudur: 423 uçak taşıyan ve bunlarin 353'ü kullanılan altı uçak gemisi, 2 zırhlı muharebe gemisi, 1 ağır kruvazör, 2 hafif kruvazör, 16 destroyer, 3 tanker ve 1 ikmal gemisi. Denizaltı konusunda rivayetler muhtelif olmakla beraber umumiyetle 3 refakat denizaltısı ve 5'i cüce denizaltılar taşıyan 27 büyük denizaltı üzerinde durulmaktadır.

Meraklı Bahisler

YILLIĞIMIZ

Yıllığımız çıktı, bakın,
Hep çocuklar akın akın
Ona doğru koşuyorlar,
Okudukça coşuyorlar!...
Türk çocuğu coşmaz nasıl?
Engelleri aşmaz nasıl?...
Odur hayat pınarımız,
Yıkılmıyan çınarımız!...
Bu kitabı oku, yavrum!
Sen de bir şey doku, yavrum!...
Ne ararsan bulacaksın,
Onu mutlak alacaksın!...
«Yıllık» değil, bir hazine,
Koy çantana, çık gezi'ne!...

T. Cemâl Oğuz ÖCAL

Tatilimizde seyahate çıkacağız. Ne çare ki yokluğumuzda saksılarımızla meşgul olacak bir tanıdığımız yok. Bu durumda ne yapabiliriz?

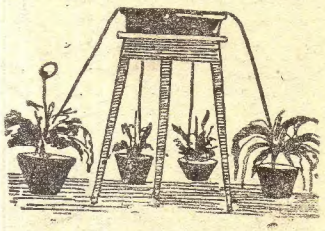

Ufak bir sehpanın üzerine, kenarına kadar su ile doldurulmuş bir leğen koyun. Saksılarınızı bu leğenin etrafına çepeçevre yerleştirin. Önceden adamakıllı ıslatınız uzun yün ipliklerinin bir ucunu leğenin dibine koyduktan sonra, öteki uçlardan her birini bir kibrit çöpüyle her saksının toprağına gömün.

Dağ Başını Duman Almış.

YAZAN:
OĞUZ ÖZDEŞ

TEFRİKA :
— 47 —

Hemen vapurun arka tarafına gitti ve pervanenin bulunduğu kısmın tam üst tarafına gelince, elindeki feneri, biraz yukarı tutarak, beş defa fenerin fitilini azaltıp çoğalttı. Bu işareti, Ahmet'in ifadesine göre «Daha hazır değiliz» demekti.

Doğrusu Fatoş'un kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki, nerdeyse heyecandan duracaktı... Ama ne olursa olsun, başarmıştı ya bu işi... Uzaklarda belli belirsiz gözüken torpitodan çok geçmeden beklediği cevap geldi. Torpito da, anladım mânasında beş defa ışık yanıp söndü.

Fatoş derin bir sevinç ve huzur içindeydi... Demek ki ufacık yaşıyla bile büyük bir tehlikeyi önlemesini becermişti. Aşağıya inmek için tam geriye dönmüştü ki, ansızın Jonglörle burun buruna geldi.

— Demek, sırrımızı öğrenip fenerle işaret verecek kadar boyundan büyük işlere karışıyorsun ha... Bunun cezasını hayatınla ödiyeceksin, küçük köpek...

Fatoş ilk önce korkudan cevap veremedi. Böyle zamanlarda, birkaç saniye dili tutulur, fakat çok geçmeden cesaretini toplamasını bilirdi.

— Asıl köpek, hem de kuduz köpek sensin, diye bağırdı. Kötü emelleriniz uğruna vapurdaki yüzlerce masum insanın canına nasıl kıyabileceksiniz?...

Jonglör:

— Kes sesini! diye bağırdı. Etraftan duyan olacak...

Sözünü tamamlar tamamlamaz Fatoş'un üzerine doğru bir sırtlan gibi atıldı. Fatoş birden o kadar korktu ki, elindeki feneri olanca kuvvetiyle Jonglörün suratına fırlatmağa mecbur oldu. Suratına çarpan fenerin sıcak camı Jonglörün bir hayli canını yakmıştı. Elinin tersiyle yüzünü ovalarken, kendisinden kaçan Fatoş'un arkasından homurdandı.

— Elimden kolay kolay kurtulamıyacaksın...

Bir ok gibi fırlıyarak Fatoşun peşinden koştu.

Şimdi vapurun karanlık güvertesinde bir ölüm kalım kovalamacası başlamıştı. Zavallı Fatoş güvertenin bacaları ve boruları arasında adeta mekik dokuyor, peşini bırakmayan Jonglör de her an biraz daha yaklaşıyordu.

Korkudan ne yapacağını bilemeyen Fatoş, kaptan kulesinin üzerine çıkan merdivenlerden tırmanmaya başladı.

Bu sırada, uzakta hayal meyal seçilen torpito, mütemadiyen vapurdakilerin hazır olup olmadıklarını anlamak için ışıkla işareti veriyordu.

Jonglör bu işaretleri görmüştü. Hasmını bir an evvel yoketmek isteyen bir hareketle, Fatoş'un üzerine atıldı. Fatoş, kaptan kulesinin üstüne çıkan merdivenleri tırmanmış, fakat bu defa kaçacak yer bulamamıştı. Jonglör, avını bir an evvel ele geçirmenin verdiği hayvanî bir hırsla, Fatoş'a doğru yürüdü. Fatoş'un korkudan gözleri faltaşı gibi açılmış ve bağırmağa başlamıştı.

— İmdat!... İmdat!...

Fatoş'un bu çığlığını, vapura iyice yaklaşmış olan küçük motordaki Kudret bile duymuştu. Kudret, heyecanla doğrularak:

— Bir çığlık sesi... diye söylendi... Vapurda mühim şeyler olmalı... Motorcu baba, vapura hemen yanaş bakalım...

Motörle, vapur arasında yüz metre ya var ya yoktu. Motor, süratle, vapurun merdivenlerine doğru yol aldı.

Vapurun güvertesinde, ar-

— Elimden kolay kolay kurtulamıyacaksın!

tık facianın son perdesi oynanıyordu. Jonglör, Fatoş'un bağırdığını görünce, büsbütün dehşete kapılmış, homurdanıyordu...

— Sesini kısacak mısın sen?

Böyle söylemesiyle, Fatoş'un üzerine atılıp, saçından yakalaması bir oldu. Birden karanlıkta bir bıçak parladı. Fatoş, yeniden bağırmaya fırsat bulamadan, Jonglörün bıçağı göğsüne sapladı. Zavallı kız, birden olduğu yere yığılıverdi...

Jonglör, merdivenlerden süratle inerek, güvertenin kenarına sakladığı feneri yukarı kaldırdı ve torpitoya, artık vapuru batırabileceğine dair işaret verdi.

Bu sırada, Fatoş'un çığlıklarını duyan Suna güverteye çıkmıştı. Suna, çılgın gibi kardeşini ararken, Fatoş'un iniltileri duyuldu...

— Abla!... Abla!...

Suna, Fatoş'un yığılıp kaldığı yere baktı. Kız kardeşi kaptan kulesinin üzerindeydi. Oraya doğru koştu ve merdivenleri bir çılgın gibi çıkarak, Fatoş'un üzerine kapandı.

— Fatoş... Kardeşim... Kim vurdu seni?...

Fatoş, son anlarını yaşıyordu... Zaten konuşacak halde de değildi. Göğsünden akan kanlar,elbisesini kırmızıya boyamıştı...

Fatoş, gözlerini ağır ağır açtı. Morarmaya yüz tutan dudaklarından soluk gibi bir ses çıktı...

— Jonglör...

Gözleri kendiliğinden kapandı. Bir şeyler söylemek istiyor, fakat dudaklarını açacak kuvveti kalmadığı için konuşamıyordu. Başı yana düşerken:

— Vatan sağolsun! diye fısıldadı.

Sonra bir daha konuşmadı. Ebedî karanlığa eğilmiş olan başı, o anda ablası Suna'nın kucağındaydı... Yüzünde, vazifesini yapan şehit bir askerin mesut ifadesi vardı.

Torpitoya işareti veren Jonglör, hemen filikaların bulunduğu yere koşmuş ve bir kayığa atlıyarak iplerini çözmeğe başlamıştı.

O anda, yabancı torpito da, gemiyi torpillemek için son hazırlıklarını yapıyor ve Jonglörün kayıkla denize inmesini bekliyordu.

Güvertede cereyan eden hâdiselerden habersiz olan bir sürü masum yolcu arasında Fatoş'un annesi de vardı. Mehlika, o anda kamarasında bulunuyordu. Kızı Suna, su içmek bahanesiyle kamaradan ayrılmıştı. Halbuki, Suna'nın asıl maksadı bir hayli geciken Fatoş'u aramaktı. Tam, güverteye çıkan merdivenleri tırmanırken Fatoş'un çığlığını duymuştu.

Suna, Fatoş'un cesedi üzerinde hıçkırıklarla ağlarken, cankurtaran kayığından gelen bir sesle doğruldu. Hemen biraz ötesinde, Jonglör, kayığın içine binmiş, ipleri çözmeğe çalışıyordu.

Demek kardeşini öldüren hain bu adamdı? Onu yaşatmamalı, cezasını bir an evvel vermeliydi!

Fatoş'u orada bırakarak süratle merdivenlerden indi ve Jonglör'ün içinde bulunduğu kayığa doğru koştu. Jonglör artık işini bitirmiş, kayığı ağır ağır denize bırakıyordu... Suna'yı birden karşısında bulunca, cebinden tabancasını çıkardı.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA

AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

İnsanların Rabbı

GEÇEN hafta sizlerle buluşamadım. Sıcak iklimlerde gene seyahatte idim. Konuşmalarımız da en önemli noktasında kalmıştı. Size Rab'bi anlatacaktım.

Kelime olarak RAB, terbiye kelimesinin kökü ve özüdür. Ayni zamanda «Sâhib-Mâlik» anlamına da gelir. ERBAB kelimesi de bu kökten gelir ve çok kullanılır: «Her şeyi erbabı bilir.» gibi.

Terbiye: Besleyip büyütmek, yetiştirmek, kemale erdirmek. Bu kelimenin karşılığı olarak şimdi EĞİTİM kelimesi kullanılıyor. Şu halde terbiyecilerin terbiyecisi, eğitmenlerin eğitmeni, bütün NÂS'ın, yani bütün insanların sahibi, terbiye edicisi kimdir?...

— Rabbül Âlemîn olan Allah'tır.

Allâh, yalnız insanların değil, âlemlerin de, kâinatta her ne mevcut ise cümlesinin Rabbi, yani sahibi ve mâliki ve terbiye edicisi, yetiştirip kemale erdiricisidir.

Taş ve toprak halinden, madde olmaktan uzaklaşıp ruhumuzu terbiye ederek kemâle ermek, gittikçe mükemmel insan olmak için tutulacak yol Rabbimiz'e sığınmaktır. Bu sığınmak, kendini teslim etmek Kur'an'da şu âyetle başlar:

— «Kul eûzü bi-Rabbinnâs»

Anlamı: Söyle, yani «De ki, sığınırım insanların rabbine...»

Tek sığınılacak olan odur: Rabbül âlemîn olan Allah'tır.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

Öğe öğe öküz ettiler; boynuzunu dokuz ettiler !..

EN âdi bir yaratığı insaoğlu öve öve kuvvetli, iri bir öküz gibi gösterir ve sonunda 9 boynuzlu, tabiat üstü bir varlık haline getirir demekle pöh pöhün ne müthiş bir şey olduğu gösterilir.

Aslında kendi halinde ve iyi olan insanları dalkavuklar öve öve göklere çıkarır, fakat sonunda 9 boynuzlu, bir efsane yaratığı haline sokarlar.

AY ALİOĞLU

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Çalışmalarımızı kolaylaştıran araçların A listesinde gösterilen parçalarını B açıklamalarına göre numaralayınız:

A	B
1 — Kol	( ) ipin sarıldığı yer.
2 — Huni	( ) el veya elektrikle dönen parça
3 — İğne	( ) makineyi sıkıştıran kısım.
4 — Mengene	( ) parça etin konduğu yer.
5 — Makara	( ) bez veya kumaşı dikmeğe yarayan araç.

Soruların karşılığı tarihlere X koyunuz.
Gerileme devri hangi tarihte başlar?
Gerileme devri hangi yılda sona erdi?
1699 — 1718 — 1789 — 1792

Aşağıdaki olayların hangileri XVIII. Yüzyılda olmuştur. X koyunuz.

Amerika Birleşik Devletleri kuruldu.
Fransa büyük ihtilâli.
Rusya kuvvetlendi.
Halifelik Osmanlılara geçti.
Osmanlılar toprak kaybına uğradı.

Tarihleri savaş ve barışların yanlarına doğru olarak koyunuz :

1718 ( ) Karlofça barışı.
1711 ( ) Pasarofça barışı.
1699 ( ) Kaynarca barışı.
1774 ( ) Prut savaşı.

1711 — 1718 — 1730 — 1789

Nevşehirli İbrahim Paşa — III. Ahmet — Çar Petro

Resimlerdeki isimleri cümlelerde kullanınız:

Lâle Devrinde padişah ..... idi.
..... paşa, Prutta ..... yendi.
Nevşehirli İbrahim Paşa ..... devrinde ..... idi.

Lâle Devrinin sonunda ne oldu? Doğru cümlelere X koyunuz.
İbrahim paşa hapsedildi.
I. Mahmut Padişah oldu.
III. Ahmet öldürüldü.
Patrona Halil İstanbulun hâkimi oldu.
Saraylar, köşkler yakıldı, yıkıldı.

Düşününüz: Lâle Devrinde yapılan iyi işler içinde en hayırlısı ve faydalısı hangisidir?

Boş yerleri uygun olarak doldurunuz:
Büyük ve zor işleri az kuvvetle yapmağa yarayan araçlara ..... denir.
Kaldıraçlar ..... çeşittir.
Vücudümüzde kaldıraç örnekleri ..... ve ..... dedir.

Doğrulara D, yanlışlara Y koyunuz:
El arabasında kuvvet başta yük ortadadır.
Maşanın ortası destektir.
Makasta destek ortadadır.
Kaldıraçlarda kuvvet daima baştadır.
Makineleri yağlamak suretile çürümekten kurtarırız.
Rutubet ve tozlar makinelere zarar vermez.
Tekerleğin gelişmesi uygarlıkta ilerlemeler yapmıştır.

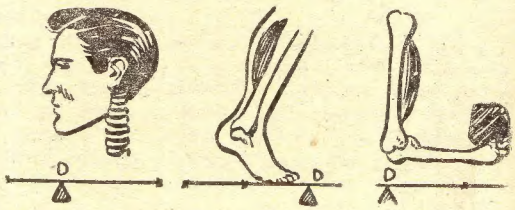

Vücudümüzde kaldıraç işini yapan yerlerin yalnız destek noktaları gösterilmiştir. Kuvvet ve direnç noktalarını bulunuz?

Cevaplara X koyunuz?

Tahılların un haline getirildiği yere ne denir?
atelye — fabrika — değirmen

Bulunduğunuz yerde değirmenler ne ile işliyor?
su — yel — motor.

Değirmen hunisine konan tahıl çok olursa un nasıl olur?
ince — iri — kaba.

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ...

Çantanın Hikâyesi

Bu çantanın başına neler gelmemiştir. İnsan bunu, onların arasına karışınca daha iyi anlıyor. Geçenlerde yağmurdan korunmak için bir çantacı mağazasının saçakları altına sığındım. Vitrini seyre başladım. Cam arkasında; körüklü kayışlı, büyüklü, küçüklü, irili ufaklı, anahtar ve kilitleri parıldayan çantalar sıralanmıştı. Bu çantalar insanı çok heveslendiriyor. «Ah!» diyorsunuz, «şu ne güzel. Ona kitaplarımı, defterlerimi koysam, kalemlerimi yerleştirsem.» Bunları düşünürken o süslü püslü, gıcır gıcır duran ve herkesin bakışlarını kendilerine çeken çantalar kederli bir hal aldılar. Sonra telâşı bir hava ortalığı sardı. Bir şeyler söylemek için acele ediyorlardı. İçlerinden bir tanesi:

— Ah! dedi, benim yanımda duran bir çanta arkadaşım vardı. Bir çocuk annesile beraber geldi, onu beğendiler. Sevinçle kapıdan çıktıklarını gördüm. Bir-iki ay sonra bu çanta arkadaşımızın sokaklarda süründüğünü, futbol topu yerine ayaktan ayağa dolaştığını, şüt atıldığını duyduk. O bukadar eziyete dayanamamış, parçalanmıştı.

Köşeden bir başka çanta söze karıştı:

— Biçimi bana benzeyip fakat rengi başka olan yanımdaki çantanın başına gelenleri anlatsam siz de acırsınız dedi. O da hevesle alınmış, güzel bir kâğıda sarılıp, sınıf geçme hediyesi olarak bir çocuğa verilmişti. Aradan çok zaman geçmedi. Okulda, havan topundan çıkan bir güllle gibi, bir sıradar. ötekine fırlatıldığını, kankahalarla gülen çocukların maskarası olduğunu duyduk.

Bu ilgi çekici fakat üzücü şikâyetler devam ediyordu. Vitrindeki bu iniltili sesler uğultu haline gelmişti. Neler söylenmiyordu ki. Bir tanesi de:

— Daha birkaç gün evvel gördüğünüzü unuttunuz mu? Bir baba, çocuğu için karşı raftan nazlı bir arkadaşımızı almıştı. Arkasından neler düşünmemiştik. Oh ne güzel demiştik, istekle alınan bu çanta arkadaşımız, ne güzel kullanılacak. Sonra ne oldu? Evde sandalya gibi oturup dah dah diye atçılık oynamışlar. Geçenlerde ezilmiş, pestili çıkmış, sararmış bir halde, bir çöparabası içinde geçiyordu. Utancından bize bakamıyordu.

O zamana kadar bir köşede sessiz sessiz duran bir çanta da lâkırdılara karıştı:

— Yoooo arkadaşlar, dedi. Çok ileri gidiyorsunuz. Ucuz buldukları için beni de almışlardı. Fakat çocuk beğenmemişti, evde:

— Babacığım, ben bu çantayı belki ilkokulun sonuna kadar kullanacağım, onu temiz tutacağım, tozunu alacağım, verdiğin parayı düşünerek hor bakmıyacağım. Onun için bana daha sağlamını al, diye beni geri getirmişlerdi.

Bu son sözleri düşünerek ve çantalara acıyarak oradan uzaklaştım.

SADIK ÖVET

Hangi tabiat kuvvetleri değirmenleri çalıştırır?

dalga — rüzgâr — akar su — yağmur

Bu şekil hangi değirmeni hatırlatıyor.

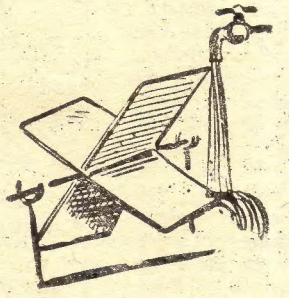

Bu değirmende ne öğütülür, nerelerde kullanılır.

A listesindekiler yeryüzünü nasıl değiştirir, numaralayınız:

A	B
1 sıcaklık-soğukluk	( ) kayaları aşındırır, eritir, sürükler.
2 sular	( ) kayaları taşları ısıtır, genişletir, çatlatır.
3 rüzgârlar	( ) bitkilerin kökleri yaprak ve gövdeleri kayaların parçalanmasına yardım eder.
4 canlılar	( ) toz ve toprakları taşır, çarpar, aşındırır. Çukur yerlere doldurur.

Pön savaşları kimler arasında oldu? X koyunuz:

Romalılarla — Yunanlılar
Etrüsklerle — Romalılar
Romalılarla — Kartacalılar

Kartaca neredadir?

İtalyada — Sicilyada — Afrikada

Romada toplantıların olduğu meydana ne denirdi?

Akropol — Agora — Forum

Pön savaşlarında Romalıların komutanı kimdi?

Kurus — Ekipion — Perikles

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları,

Bu sayıdan başlayarak her hafta sizlerle bu sayfada buluşacağız. O halde önce tanışmamız lâzım... Eski filozoflar «İnsan konuşan hayvandır» demişler... Hiç yanlış değil. Ama yazmak, yazışmak da bir nevi konuşmaktır. Böylece ben her hafta burada sizlere yazacağım. Siz de arasıra sormak istediklerinizi olursa, bana yazabilirsiniz.

İnsanı hayvandan ayıran en büyük farkın «konuşmak» olduğunu kabul edince, hemen bir gerçeği daha düşünmeliyiz. İki medenî insan birbiriyle konuşmağa başlamadan önce kendilerini tanıtmaları gerekir. Bir yere telefon mu edeceksiniz, numarayı çevirdikten

sonra karşınıza çıkana «Sen kimsin?» diye sorulmaz. Evvelâ siz kim olduğunuzu, kimi aradığınızı söylemelisiniz. Bunun gibi bir yerde tanımadığınız birisiyle karşılaşınca da önce kendinizi takdim edersiniz, sonra da onun kendini tanıtmasını beklersiniz.

O halde biz de dostluğumuzu kurarken kendimizi tanıtalım. Ben belki de çoğunuzun doğmadığı günlerdenberi gazetecilik yaparım, gazetelerde yazı yazarım. Önce sadece spor yazısı yazarak başlamıştım bu mesleğe... Sonra gazeteciliğin diğer kollarında da çalıştım. Yurt içinde ve dışında bir çok seyahate gittim. Avrupanın her memleketini dolaştım, Fenerbahçe'nin Rusya seyahatine katıldım, koca bir uçakla Atlas Okyanusunu aşıp Amerika kıtasına ayak bastım. Çok şey gördüm, çok şey öğrendim. Eski büyüklerimizin dediğini duymuşsunuzdur: «Çok yaşayan değil, çok gezen bilir.» Ama ben her şeyi bildiğimi zannetmiyorum. Hayatta öğreneceğim o kadar çok şey var ki daha... Şu anda bildiklerim, bir denizdeki bir damla su kadar.

Günlük gazetelerden «Milliyet»te çalışıyorum şimdi. Çeşitli konularda yazıyorum. Bakın, içinizde spor meraklısı, hele futbol âşığı olanlar varsa, benim radyoda sesimi de duymuş olabilir. Mithatpaşa stadında yapılan maçları radyoda anlatan spikerlerden biriyim.

34 yaşındayım. Benim de sizlerden küçük bir oğlum var. 4 yaşında henüz... Daha sizin gibi okuyup yazmasını bilmiyor.

İşte size kendimi tanıttım değil mi? Sizleri de zamanla tanıyacağım. Ne mi yazacağım sizlere? Okulda öğretmenlerinizin derste söylediklerini yazdığınız birer not defteriniz yok mu? İşte benim de bir not defterim var ve size her hafta bu deftere tuttuğum notları yazacağım. İnşallah beğeneceksiniz bu notları... Çünkü ben bu not defterimi yanımdan hiç ayırmam. Tramvayda iki kişi hoş bir şey mi konuşuyorlar, hemen not ederim bu deftere... Dolmuşta şoförle müşteri arasında bir görüşme mi geçiyor, yazarım bu deftere... Maçta güzel bir söz mü duydum, kaçırmam, deftere not ederim... Bir arkadaşım tatlı bir fıkra anlattı mıydı, derhal deftere kaydederim... Bazan çok sıkışık bir yerde olurum. O zaman kafama not ederim duyduklarımı, gördüklerimi. Sonra da ilk fırsatta defterime yazarım... Güzel yurdumuzda bir geziye mi çıktım, defterim dolu dönerim seyahatten... Avrupaya mı gittim, not defterim elimden hiç düşmez... İşte size her hafta bu tefterdeki notları yazacağım.

★

Meselâ dün otobüste önümdeki sırada bir baba ile oğul oturuyordu. Baba gazetesini okurken, çocuk da pencereden dışarıyı seyrediyordu. Çocuk birden:

— Baba, dedi, bugün sınıfta öğretmene en iyi cevabı ben verdim.

Babası, gazeteyi elinden bıraktı, oğluna döndü:

— Yaaa... Aferin!... Ne sormuştu öğretmen?

— Devekuşunun kaç ayaklı olduğunu sordu. Ben de «üç» dedim.

— Nee? Üç mü dedin?... Oğlum, devekuşu iki ayaklıdır.

— İyi ama baba, benden başka bütün çocuklar dört ayaklıdır demişti...

★

Geçenlerde bir yabancı dergide gözüme ilişen bir haberi de hemen defterime not etmiştim:

Amerika Birleşik Devletleri'nin Ohio (Ohayo okunur) eyaletine balğı Cleveland (Klevland okunur) şehrinde bir otomobil hızla, ama çok hızla gidiyordu. Bunu gören trafik polisi motosikletine atladığı gibi nizam dışı süratte giden arabayı takibe koyuldu. Nihayet yetişti. Otomobil durmuştu. Polis yanına yaklaştı ve arabayı kullanan adama:

— Fazla süratle gittiğiniz için ceza vereceksiniz, dedi. lûtfen ehliyetinizi uzatır mısınız?

Adam telâşlandı, heyecan-

landı. Ceplerinden kâğıtlar, zarflar çıkararak aralarında ehliyetini aramağa başladı. Buldu, polise uzattı. Polis teşekkür ettikten sonra adama kendisini takip etmesini söyledi. Adam kızmıştı:

— Ne münasebet, diye çıkıştı, ceza istiyorsanız vereyim. Fakat sizinle niçin gelecekmimiş? Acele işim var.

Polis dinlemedi ve adamı zorladı. Çaresiz kalan adam arabasını çalıştırdı ve motosikletli polisi takibe başladı. Gide gide bir karakolun önünde durmuşlardı. Polis motosikletinden atladı, adama da otomobilden inmesini söyledi. Çok kızgındı adamcağız. Hiddetle karakola girdi. Polis kendisine oturmasını işaret etti ve içeriye, telefon odasına geçti. Az sonra polis geri dönüyor ve:

— Maalesef buradan gidemeyeceksiniz, diyordu, şimdi gelip sizi cezaevine götürecekler.

Adamın birden kızması, yerinden fırlamasını bekliyordunuz, değil mi? Hayır, boynunu büktü ve cezaevi otomobilini beklemeğe başladı.

ÇÜNKÜ bu adam, cezaevinden kaçmış bir mahkûmdu. Peki, polis bunu nasıl anlamıştı? Gayet basit: Adam ehliyetini bulmak için ceplerin karıştırırken, üstünde cezaevinin damgası bulunan bir zarfı yere düşürmüş, polis de bunu farketmişti. Ve karakola gelince hemen Emniyet Müdürlüğüne telefon etti, cezaevinden kaçan bir mahkûm bulunup bulunmadığını sordu. Aldığı cevap üzerine de adamı kıskıvrak yakalamıştı.

★

Sevgili çocuklar,

Bu haftaki notlarımız bu kadar... Zaten başta da söylemiştim. Bu sayı tanışma haftamızdır. Gelecek hafta tekrar buluşmak üzere şimdilik hoşça kalın.

KISSADAN HİSSE

SİLİSTRE'DE NE VAR Kİ!

Eskiden, kara cahil bir gümrük müdürü varmış. Bu adamın okuması yazması çok kıtmış. Fakat bunu da etrafına hiç belli etmek istemezmiş.

Bir gün adamın biri, Silistre'ye gitmek için müdüre müracaat etmiş. Adamın bütün evrakı tamammış. Yalnız pasaportun üzerine müdürün kendi el yazısıyla 'Silistre' diye yazması lâzımmış. Müdür kendisine uzatılan kâğıdı büyük bir azametle almış. Sonra, iki saatte özene bezene yazmış, ama ne yazmış biliyor musuunz? Silifke. Evet müdürün yazması biraz kıt olduğundan, Silistre'yi beceememiş, bu acizliğini de karşısındakine belli etmemek için oraya Silistre yerine, yazmasını bildiği Silifke'yi konduruvermiş. Silistre'ye gidecek yolcu pasaportu almış. Sonra da yola koyulmuş. Fakat tam hududa geldiği zaman, pasapostunu oradaki memura verince, işte ozaman kıyamet kopmuş.

Memur; «Sen,» demiş «bu pasaportla dışarı çıkamazsın.»

— Niye?

— Niye olacak, pasaportta Silifke yazıyor. Sen bu kâğıdla ancak Silifke'ye gidebilirsin. Silistre'ye değil...

Adamın okuması yazması olmadığı için, pasaportunu başkalarına da göstermiş. Doğru, kâğıdın üzerinde Silifke yazıyor. Hemen pür hiddet müdürün karşısına çıkmış.

— Aman beyim ne yaptınız, demiş.

— Nasıl ne yaptım?

— Pasaportta Silistre yerine Silifke yazmışsınız.

Müdür bu. Cehaletini belli etmek ister mi hiç!... Hemen zeytinyağı gibi üste çıkmış:

— Sen Silistre'ye gittin mi? Orada ne var yani. Silifke'ye git de memleket gör!

Cahillik muhakkak kötü bir şeydir. Fakat cehaletini gizlemek ondan daha fenadır. Bu gibi insanlar hayatta daima alayla karşılanır.

BUGÜNKÜ SEVİYEYE ULAŞMAMIZI KİMLERE BORÇLUYUZ

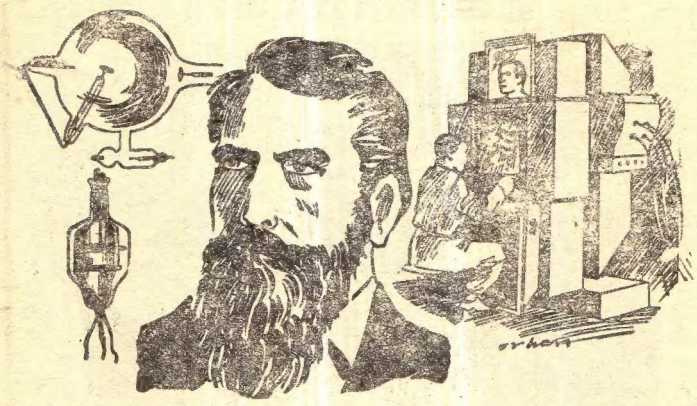

Bir Tesadüfün Hikâyesi

Zamanımızın en faydalı cihazlarından biri olan Röntgen'in bulunması, tamamiyle bir tesadüfün neticesidir...

DERLEYEN : ERDOĞAN SEVGİN

Tesadüfler, bir insanın hayatının akışını değiştirişinde büyük rol oynarlar. Bunun örneklerini, gerek hususi hayatımızda defalarca görmüş, veya okumuş, yahut da işitmişizdir.

Gelmiş geçmiş tesadüflerin en güzeli, hiç şüphesiz, Wilhelm Konrad von Roentgen' adındaki bir Fizik ve Matematik profesörünün başından geçmiş olanıdır. Bu güzel tesadüf, sadece onun hayatının akışını değiştirmekle kalmamış, insanlığa hakikaten çok büyük hizmeti dokunan Röntgen cihazının ortaya çıkmasına sebep olmuştur.

★

Sene 1895. Würzburg Üniversitesinin labrotuvarlarından birisindeyiz. Ayni Universitenin fizik ve matematik profesörlerinden elli yaşlarındaki Wilhelm Roengtgen bir fizik deneyi yapmak üzere, labratuvarında hazırlık yapıyordu. Roengtgen, ilkönce, havası tamamiyle boşaltılmış bir deney tüpünü, siyah bir kâğıtla sıkı sıkı sardı. Niyeti, hazırladığı bu tüpün içinden elektrik cereyanı geçirmekti.

Roentgen, hazırlıklarını tamamladığı zaman, hemen ışıklında Münih'te hayata gözlerini Henüz çalışmalarının yarısına gelmemişti ki, yanında durduğu masanın üzerinde bulunan baryum platinosiyanid billûrlarının göz kamaştırıcı şekilde parladığını gördü.Hemen deneyi yarıda kesip, içinden elektrik cereyanı geçirdiği tüpü kontrol etti. Tüp dışarıya ışık vermiyecek şekilde sıkı sıkıya sarılmıştı. Hiçbir tarafında bir delik filân yoktu. Peki nasıl oluyor da bu billûrlar deney sırasında öyle parlak ışıklar saçmaya başlamıştı? Halbuki deney durduğu zaman, herşey normale dönmüştü. Roentgen, ayni deneyi bir defa daha tecrübe etti. Netice yine ayni. Billûrlar yine parlak bir ışık saçmaya başlamışlardı.

Wilhelm Roentgen bunun üzerinde uzun uzun düşündü. Ayni deyeni defalarca tekrar etti. Netics hep ayniydi... Roentgen, artık bütün zamanını, bu garip ışıkların neden saçıldığı problemini halletmeye hasretti.

Günlerce labrotuvarından dışarı çıkmadı. Çalıştı. Deney yaptı... Bir daha bir daha yaptı. Bir gün aklına, muhtelif cisimleri, içinden elektrik akımı geçirilen havası boşaltılmış tüp ile, ayni billûrlarla örtülü bir kartın arasından geçirmek geldi. Hlemen deneyi yaptı. Deney bittiği zaman, Roentgen'in şaşkınlığı bir kat daha artmıştı. Zira cisimlerin gölgeleri kartın üzerine düşmüştü. Roentgen bundan sonra çalışmalarını bir kat daha hızlandırdı. Birçok deneyler yaptı. Ve bu yorucu çalışmasının sonunda Radyasyon adı verilen bazı maddelerin çıkardıkları kuvvetli ışıkların alelade ışığı durduran cisimlerin içinden geçtiği neticesine vardı. Bu büyük keşfinin ne olduğu tam olarak bilmeyen Roentgen, sonradan adını alacak olan bu garip ışınlara X (meşhullük sembolü) terimini ekledi.

Wilhelm Roentgen, bu keşfiyle âlâkalı bir rapor hazırladı ve X ışınlarının tıp için büyük değeri olduğunu herkese anlattı. Bu arada başka âlimler de X ışınları ve Röntgen konusunda başka araştırmalar yapıyorlardı. Bir müddet sonra İngiliz Sir Herbert Jackson, bugün kullanılan X ışını tüpüne benzeyen bir tüp meydana getirmekte gecikmedi.

Röntgen'in keşfinden başka, birçok kıymetli araştırmalarda da bulunan Alman fizikçisi, bu çalışmalarıyla herkesin takdirini ve minnetini üzerinde topadı. 1896 yılında Kraliyet Sosyetesinin Rumford Madalyası'nı ve 1901 yılında da Nobel Fizik mükâfatını kazandı.

1845 yılında Lennep'de doğan kıymetli bilgin, yüksek tahsilini Holanda ve Zurich Üniversitesinde görmüştür. Çalışkanlığı ile herkesin dikkatini çeken Roentgen meşhur profesör Kund'un asistanı olarak çalışmış, 1875 yılında Hohenheim Ziraat Akademisinin Fizik ve Matematik profesörlüğünü yapmış, Strasbourg ve Giessen'de hocalık etmiştir. 1903 yılında Mnih'te hayata gözlerini kapayıncaya kadar bir çok araştırmalar yapan ve bu deneylerin herbiri başlıbaşına bir kıymet olan Roentgen'in en büyük keşfi hiç şüphesiz bugünün Roentgen, adı asırlar boyunca unutulmayacak olan meşhur insanlar sırasına girmiştir. Bu ise her insanın ulaşamayacağı bir başarıdır.

1960-4

Yıldırım Kaptan

"TABANCALI KADIN"

MÜHENDİS KARL, DR. HUER VE YILDIRIM KAPTAN KARL'IN YENİ YAPTIĞI UÇAKLA URAS GEZEGENİNE GİTMEĞE KARAR VERDİKLERİ ANDA BİR ÇAVUŞ, HEYECANLA GELİR.

ATEŞ ETME MARGO... BENİM KARL!..
MARGO...VER O TABANCAYI BANA!
BU UÇAK URAS'A GİTMİYECEK. ANLADIN MI?
O SIRADA UÇAĞIN DIŞINDA...
DOKTOR, BEN DE İÇERİ GİRİP BAKAYIM. NELER OLUYOR?
GÜNLERCE KORKU İÇİNDE BEKLİYEREK ISTIRAPTAN ÖLMEKTENSE BÖYLE YAPARIM DAHA İYİ...

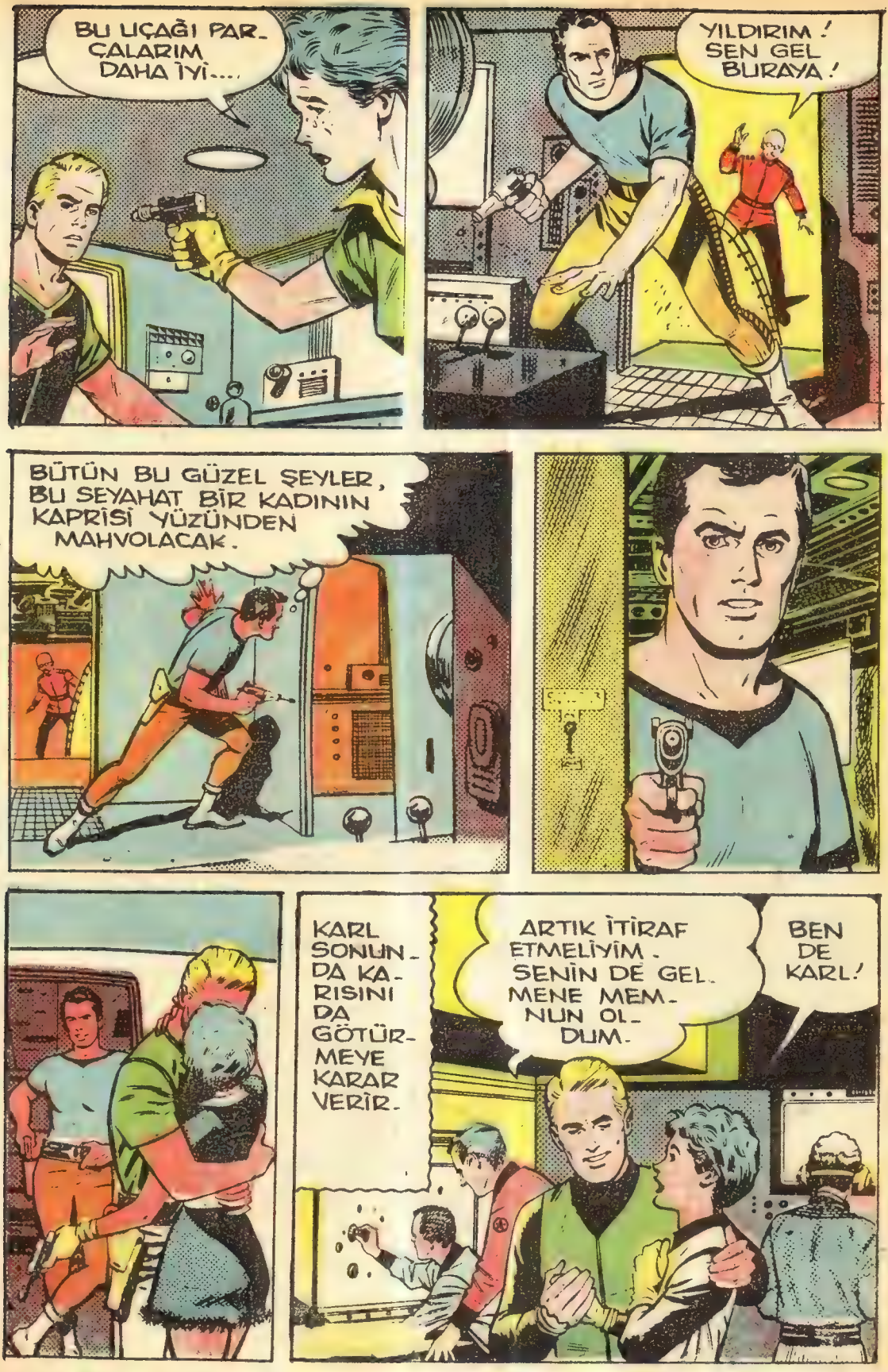
BU UÇAĞI PAR-
ÇALARIM
DAHA İYİ....
YILDIRIM!
SEN GEL
BURAYA!
BÜTÜN BU GÜZEL ŞEYLER,
BU SEYAHAT BİR KADININ
KAPRİSİ YÜZÜNDEN
MAHVOLACAK.
KARL
SONUN-
DA KA-
RISINI
DA
GÖTÜR-
MEYE
KARAR
VERİR.
ARTIK İTİRAF
ETMELİYİM.
SENİN DE GEL-
MENE MEM-
NUN OL-
DUM.
BEN
DE
KARL!

HERKES İŞ BAŞINA!
HAREKET SAATİ GELDİ!

..ALTI.. BEŞ...
DÖRT.. ÜÇ.. İKİ..
BİR.. SIFIR...

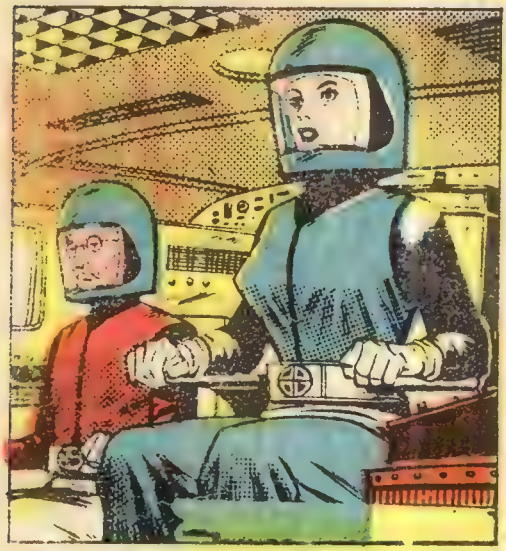

ATEŞ!

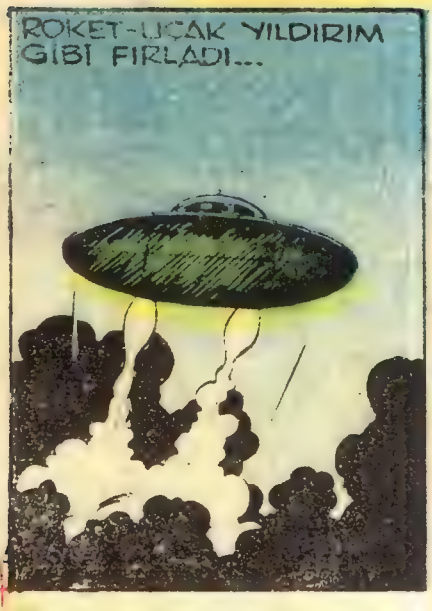
ROKET-UÇAK YILDIRIM GİBİ FIRLADI...

TAM YOLUMUZUN ÜSTÜNDEYİZ DOK-TOR. SÜRATİMİZE BAKSANI-ZA.
ŞİMDİLİK SAATTE 100.000 KM.
HAFTAYA: METEORLARLA SAVAŞ

UÇAN ÇOCUK

O GÜN **UÇAN ÇOCUK** ŞEHİR DIŞINDA BOZULUP KALAN BİR TRENİ İSTASYONA GETİRDİ...

SMALVİL

GÜNLÜK DOLAŞMAMA ÇIKMASAYDIM, ZAVALLI TREN YOLCULARI GECEYİ KIRDA GEÇİRECEKLERDİ...

UÇAN ÇOCUK AKŞAM ÜSTÜ GİZLİCE EVİNE DÖNDÜ...

KİMSE BENİM BAKKAL JONATAN KENT İLE BAYAN MARTA KENT'İN MANEVİ OĞULLARI KLARK KENT OLDUĞUMU BİLMİYOR.

BAKKAL KENT'İN DÜKKANININ ARKA KAPISI

41

BABA-OĞUL AKŞAM EVE DÖNERLERKEN BİR TİYATRONUN ÖNÜNDEN GEÇTİLER.

BU AKŞAM ŞU SİHİRBAZI GÖRMEĞE GELELİM OĞLUM. SEN ÇOCUKKEN BU MİSTO'NUN BANA BÜYÜK İYİLİĞİ DOKUNMUŞTU...

BU HİKAYEYİ BANA DA ANLAT SANA BABA!

MEŞHUR SİHİRBAZ

MİSTO

O ZAMANLAR SMALVİL TÜCCAR KULÜBÜ İÇİN BİR MÜSAMERE HAZIRLIYORDUK...

BİZE HANGİ NUMARALARINI GÖSTERECEKSİN BAY MİSTO?

BAZI EŞYAYI HAVADA UÇURACAĞIM. TABİİ HİÇBİR ŞEY UÇMAYACAK AMA UÇAR GİBİ GÖRÜNECEK. BUNU BENDEN BAŞKA KİMSE YAPAMAZ!

O SIRADA SEN ANNENİN YANINDAN KAÇMIŞ, UÇAN KELEBEĞİ KOVALIYORDUN...

ŞU CİCİ KELEBEĞİ TUTMAK İSTİYORUM...

AMAN ALLAHIM! MİSTO ARKASINA BİR DÖNSE KLARK'IN UÇTUĞUNU GÖRECEK!.. DERHAL BİRŞEYLER YAPMALI...

MİSTO'NUN İLGİSİNİ ÇEKMEK İÇİN ELİME BİR DESTE KÂĞIT ALDIM...

BEN DE AMATÖR HOKKABAZIM BAY MİSTO.

KÂĞITLARI MAHSUSTAN YERLERE DÖKTÜM...

HAH... HAH... BEÇEREMEDİNİZ. HAYDİ KÂĞITLARI BERABER TOPLAYALIM...

O GÜNKÜ OLAY ÖYLECE KAPANDI AMA, SENİN İNSAN ÜSTÜ KABİLİYETLERİNİ ETRAFTAN SAKLAMAK BİZİM İÇİN PEK ZOR OLUYORDU.

TAVŞAN SENİ TUTARIM...

O ZAMANLAR BİTİŞİK KOMŞUMUZ VİPLES ADINDA BİR AİLE İDİ... SONRADAN ÖĞRENDİĞİMİZE GÖRE SENİN KOVALADIĞIN TAVŞAN VİPLESLERİN BAHÇESİNDE KOCAMAN BİR TAŞIN ALTINA SAKLANMIŞ...

MİRA GÖRDÜN MÜ? KOMŞUMUZUN OĞLU KLARK KOCA TAŞI TÜY GİBİ KALDIRDI!..

NEREYE GİTTİ TAVŞAN?

SEN O SIRADA BİR KUŞLA İLGİLENİNCE VİPLES AİLESİNİN HAYRETİ BÜSBÜTÜN ARTTI.

KOCACIĞIM BAK! KLARK AYNI ZAMANDA UÇUYORDA... AĞAÇI DELİP GEÇTİ DE BİRŞEY OLMADI. BU ÇOCUK İNSANÜSTÜ BİRŞEY!..

SENİN BU İNSANÜSTÜ GÜCÜNÜN KOMŞULAR TARAFINDAN BİLİNDİĞİNDEN BİZİM HABERİMİZ YOKTU...

BAK ÇOCUK KENDİ BAHÇELERİNE DÖNÜYOR. BU İNSANÜSTÜ KUVVETİ NEREDEN ALDI ACABA?

BİZE NE? BENİM BİLDİĞİM BİRŞEY VARSA BU ÇOCUK BİZE ÇOK FAYDALI OLACAK!..

ERTESİ GÜN VİPLES'LER GÜZEL BİR NUMARA HAZIRLAMIŞLAR...

YAVRUM KAMIŞ ŞEKERİ İSTER MİSİN?

İSTERİM YA... BEN ŞEKER SEVERİM...

ŞEKERİ UZAK TUTAYIM DA ŞEKER GİBİ BOYADIĞIM AĞAÇ KÜTÜĞÜ İLE ONU KANDIRAYIM...

AL YAVRUM, BU BÜYÜK ŞEKER SENİN OLSUN!

NE GÜZEL... BÜTÜN GÜN YERİM.

SEN, TAM ONLARIN DÜŞÜNDÜĞÜ GİBİ KOCA AĞACI, SARILDIĞIN GİBİ KÖKLEMİŞSİN...
ALLAH RAZI OLSUN BU ÇOCUKTAN. YOKSA BU AĞACI SÖKMEK İÇİN BAHÇEYİ ON GÜN KAZMA LIYDIM...

BEN SEVMEDİM BUNU!..
AL BAKALIM KÜÇÜK ASLAN! SENİN BU KUVVETİN İLERDE ÇOK İŞİMİZE YARAYACAK...
43

BÖYLECE VİPLES AİLESİ SENİ SIK SIK KENDİ MENFAATLERİ İÇİN ÇALIŞTIRMAĞA BAŞLADILAR.
BEN ELMA ŞEKERİ SEVERİM!
GEL AL YAVRUM! AMAN, DELİĞE DÜŞTÜ.
MAHSUSTAN DÜŞÜRDÜM. BURADA BİR KUYU AÇMAK İSTİYORDUM. BAKALIM...

BU İNSANÜSTÜ ÇOCUK BU KUYUYU AÇABİLECEK Mİ?
ELMA ŞEKERİNİ BULDUM!

İŞTE ŞEKERİM!..
İŞTE BENİM DE KUYUM!.. BU ÇOCUK BİZE YÜZ AMELEDEN DAHA FAYDALI DOĞRUSU...

BAŞKA BİR GÜN VİPLESLER SENİN BAŞKA BİR KABİLİYETİNİ DE DENEMEĞE KARAR VERDİLER.
NİYE LÂSTİKLERİ BEN ŞİŞİRMEĞE ÇALIŞIYORUM ? SEN ÇOCUĞU BURAYA ÇAĞIR. BEN GİDİP BİR BALON ALAYIM.

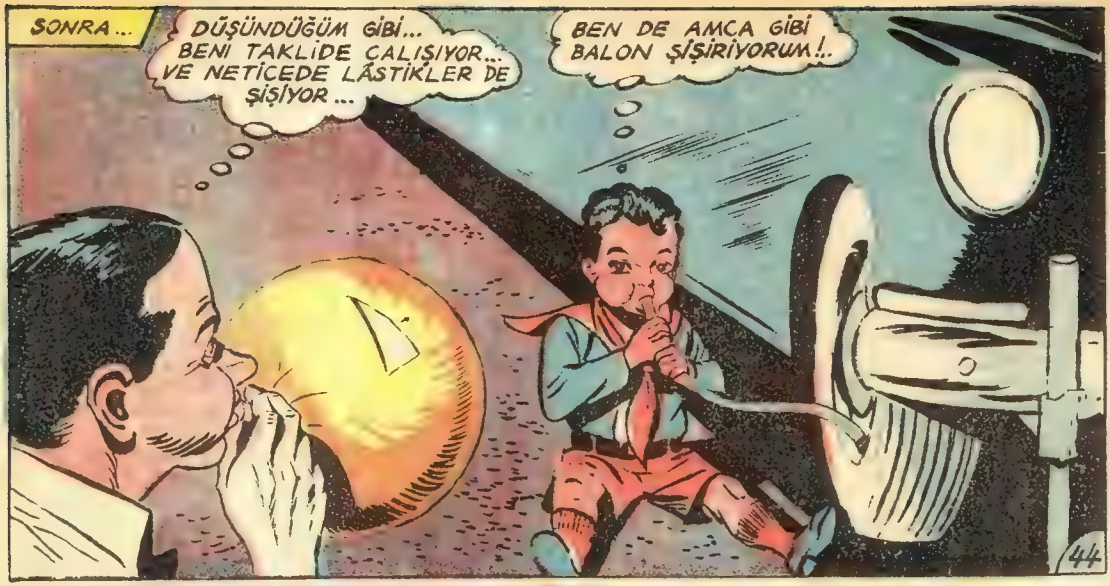
SONRA...
DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ... BENİ TAKLİDE ÇALIŞIYOR... VE NETİCEDE LÂSTİKLER DE ŞİŞİYOR...
BEN DE AMCA GİBİ BALON ŞİŞİRİYORUM!..
44

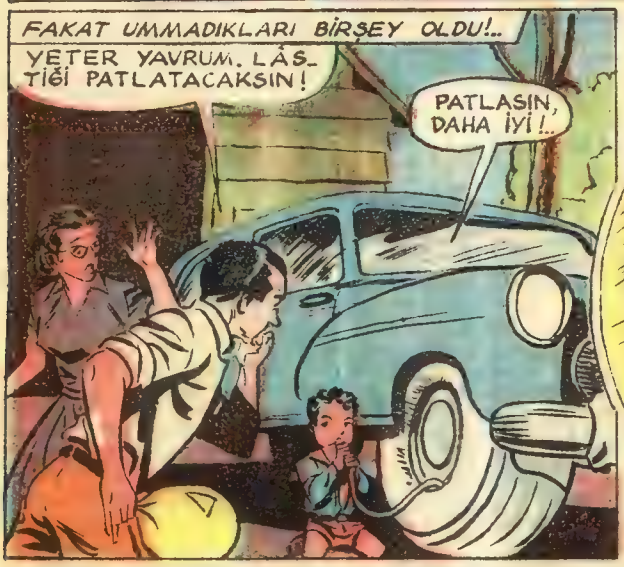
FAKAT UMMADIKLARI BİRŞEY OLDU!..
YETER YAVRUM. LÂSTİĞİ PATLATACAKSIN!
PATLASIN, DAHA İYİ!..

EYVAH BU SEFER KLARK BENİ ZARARA SOKTU!..
BLAM

ANNENLE BEN GÜRÜLTÜYÜ DUYUP PARMAKLIĞA KOŞTUK.
BİR LÂSTİK ZİYAN ETMENİN NE EHEMMİYETİ VAR? KLARK BAŞKA İŞLER BAŞARAK BİZE BU ZARARINI KAPATIR...
DUYDUN MU KARICIĞIM? DEMEK VİPLES'LER OĞLUMUZUN İNSANÜSTÜ KUVVETİNİ ÖĞRENMİŞLER!..

ERTESİ GÜNÜ VİPLES'LER YENİ BİR ŞEY DAHA DENEDİLER.
BAK YAVRUM. BEN BU KÖMÜRLERİ AVUCUMDA CEVİZ GİBİ KIRIYORUM!
BEN DE KIRARIM!..
KRAK
GELECEK SAYIDA ROBOT MU, UÇAN ÇOCUK MU?

SPOR HAFTASI

YAZAN: SULHİ GARAN

Futbol'un Tarihçesi (F. I. F. A. ve U. E. F. A.)

Milâttan Önce Orta Asya'da yaşayan Türklerin kuzu derilerini nefesle şişirdikten sonra, ona yuvarlakça bir şekil verip oynadıklarını tarih kaydediyor.

Fakat, adına futbol denen ve bugün adeta bir salgın halinde bütün dünyaya yayılan futbol'a 19. Asrın ortasında rastlıyoruz.

O tarihlerde Büyük Britanya adalarında başlayıp zamanla beş kıt'aya futbol oynama ve seyretme zevki aşılandıktan kısa bir müddet sonra evvelâ topyekûn İngilterede, daha sonra da muhtelif memleketlerde futbol kulüpleri kurulup, bu spor gelişme yoluna giriyor.

Çok büyük bir meydanda oynanan o devrin futbol sahaları şimdiki gibi hudutlandırılmış değildi. Ayrıca, bugünkü kalenin ozaman yalınız iki yan direkleri vardı, üst direği yoktu.

Elbiseli ve yüzlerce insanın hayli uzun seneler oynadığı futbolu, 19. uncu Yüzyılın ortasından sonra teşkilâtlandığını görüyoruz. 1863 yılında İngiltere, İskoçya, İrlanda ve Ga Futbol Federasyonlarının kurulmasına müteakip Büyük Britanya International Board kuruluyor. Bunu da diğer memleketlerde meydana gelen Federasyonlar destekliyor ve nihayet Hollanda Futbol Federasyonunun kurulmasını takip eden yıllarda Hollandalıların teklifi ile F.İ.F.A. adı verilen (Federation International Football Association) yani Beynelmilel Futbol Federasyonu kurulunca, dünyada mevcut bütün millî futbol federasyonları bu milletlerarası kurula aza kaydediliyorlar.

Türk Futbol Federasyonu da Cumhuriyetimizin ilân yılı olan 1923 te kurularak bu birliğe dahil oluyor.

Beynelmilel Futbol Federasyonunun şimdiki halde 94 üyesi vardır.

Bu kurulun (F.İ.F.A.) himayesinde kısaltılmış ismi ile (U.E.F.A.) yani (Avrupa Futbol Federasyonları Birliği) de mevcut bulunmaktadır.

F.İ.F.A. Olimpiyat oyunlarının futbol işlerini ve dünya futbol kupasını, U.E.F.A. da Avrupa Futbol Kupası ve Avrupa Şampiyon Kulüpler turnuvası maçlarını organize ederler.

Son defa 1958 yılında İsveç'te tertiplenen Dünya Futbol Kupasında Brezilya Şampiyonluğu kazandı. Şimdi, bu müsabakalar 1962 yılında Şili'de tekrarlanacaktır.

1956 da Avustralya'nın Melburn şehrinde yapılan 16. Olimpiyatları, içinde bulunduğumuz sene (1960) Roma'da Ağustos ayı sonunda, yapılacak 17. Olimpiyatlar takip edecektir.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

35 Dakikada 5 Gol

Bundan 13 sene evvel, 18 Ocak 1947 de, Şeref Stadında, Macarlara karşı ilk mühim galibiyeti elde etmiştik. O tarihlerde 6 sene sürecek, Avrupa, hatta dünya Macar futbol hâkimiyeti, harpten sonra yeni yeni başlıyordu. O gün, İstanbula, Budapeşte şehrini temsil selâhiyeti ile gelmiş bulunan takviveli meşhur Uypeşt takımı İstanbul Karması ile karşılaştı ve İstanbul Budapeşte'yi 5-4 yendi.

Seyircileri heyecandan heyecana sürükliyen ve futbol kalitesi çok üstün geçen bu maçı İstanbul Karması şu kadro ile oynamıştı:

Cihat Arman (Abdülkâdir) — Murat (F.B.), Ahmet (hâlen F.B. maneceri) — Bülent (hâlen Karagümrük antrenörü) Galip (Eski Vefa antrenörü) Çengel Hüseyin (B.J.K.) Erol (F.B. hâlen Adalet'de idareci) M.Ali (Beykoz) Suphi (F.B.) Kemal (B.J.K.) Şükrü (B.J.K.)

İstanbul Muhteliti oyuna fırtına gibi başladı; öyle ki, tecrübeli usta Macarlar şaşkına döndüler. Bir Türk takımının böyle meşhur bir takımı karşısında bu kadar ahenkli ve güzel oynadığı, bu güzel oyunu da gollerle değerlendirdiği görülmemiştir. Maçın 35 inci dakikası dolarken İstanbul Karması, Budapeşte Karmasına 5-0 galip durumda idi ve golleri birbirinden güzel hareketlerle Erol, Supi, M.Ali, Şükrü ve Ahmet atmışlardı. 35 inci dakikadan sonra İstanbul Karması işi fantaziye döktüğünden ve Macarlar da canlarını dişlerine takarak oynamaya başladığından, kalemize 4 gol girdi. Seyirciler heyecan ve zevkten yerinden oynatan bu maç da böylece 5-4 İstanbul Karmasının galibiyeti ile bitti.

Budapeşte Karması Ankara Karması ile ertesi hafta 1-1 berabere kalacak ve yine çok kuvvetli bir takım olan Ankara Garnizon takımını ise 5-3 mağlûp edecektir.

Macarların memleketimizi bu ziyaretlerinde Beşiktaş Uypeşt ile 1-1 berabere kalmakla çok parlak bir netice de almış oldu.

Küçükbey

TEFRİKA No : 9

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Ama hemen her çocuğun beğendiği ve kendisini beğendirmek istediği bir kız, her kızın beğendiği bir erkek çocuk vardı.

Orhan çocukluktan çoktan ayrılmıştı. Daha doğrusu o çocukluk hayatını, çocukluk heyecanlarını tatmamıştı.

Fakat Sait Efendi sık sık içinin isteğini ona söylerdi:

— Küçükbey, İnşallah Tanrı bana ömür verir de zengin, çok güzel ve soylu bir aileden bir kızla evlendiğinizi görürüm. Benim Tanrıdan bundan başka dileğim yoktur.

Soylu, görgülü, iyi ama niçin zengin? Birgün bunu Orhan ihtiyara sormuş, o da:

— Zengin olursa gözü tok, görgülü olur efendim, demişti. Otedenberi «Dengi dengine» derler. Elbette bunun bir sebebi vardır. Ama Tanrı neye kısmet etmişse o olur.

Orhan dokuzuncu sınıftaki Selma'yı yakından tanımadan önce okul arkadaşları arasında, ileride kendisine eş olacak gibi bir kız bulamamıştı. Selma bebek yüzlü, son derecede konuşkan, zeki, hareketli bir kızdı. Daha yüksek sınıftaki çocuklar hemen onunla tanışmağa çareler aramışlar, birkaçı bu yüzden ötekilerle dövüşmüşlerdi.

Sene ortalarında birgün Okuldan çıkarken kız ona sokulmuş:

— Orhan, demişti. Rica ederim caddeye kadar benimle gel. Bu terbiyesiz çocukların sırnaşıklıklarından artık usandım.

Orhan bunu ciddiye almış, ilk defa böyle bir kız arkadaşla yanyana yürüyerek dar sokakların arasından geçip caddeye kadar çıkmış ve orada kız tramvaya binip gitmişti.

Köşke dönerken hep onu düşündü, ne konuşkan, ne samimi görünen, ne canlı bir kızdı. Acaba onunla evlenebilir miydi?

Selma birkaç kere daha bunu yaptı. Hatta okulda da onunla konuşuyor, birbiri arkasına gülüyordu.

Daha sonra, kız bir sırada otururken Orhan da ona sokulmağa ve onunla konuşmağa başlamıştı.

Bir iki ay devam eden bu arkadaşlık Orhan'ın içinde epeyce bir yer etmişti. Fakat birgün sınıf arkadaşlarından, hem de en çok birlikte oynadığı arkadaşlarından Mete onu okulun kapısında yakaladı:

— Seninle konuşacaklarım var, dedi. Benimle gel.

Orhan birşey anlamamıştı. Fakat arkadaşının böyle emreder gibi konuşması onu şaşırtmıştı. Tenha bir sokakta duran Mete ona döndü. Elini omuzuna koyarak, hırstan titreyen bir sesle bağırdı:

— Sen Selma'yı rahat bırakacak mısın, yoksa bırakmıyacak mısın, önce bana onu söyle.

Orhan daha fazla şaşırdı ve kızardı. Mete güçlü kuvvetli ve kabadayı geçinen çocuklardandı. Okulun futbol takımında da kaptandı. Fakat arkadaşlıkları ileri olduğu için Orhan, canı sıkılarak:

— Ne tuhaf konuşuyorsun, dedi. Ben Selma'yı rahat bırakmışım, bırakmamışım sana ne. Sen neye öyle yüksekten konuşuyorsun.

Mete daha fazla sinirlenerek:

— Sorduğuma cevap ver, dedi.

Orhan hiç bir hakarete uğramamış, hiç kimse ile kapışmamış, fakat şimdiye kadar kimseyi de kırammıştı.

Arkadaşının elini omuzundan şiddetle itti. Çantasını elinden yere bıraktı. Sesi titreyerek:

— Aklını başına topla, dedi. Şimdiye kadar benden ne fenalık gördün. Arkadaşlıksa arkadaşlık.

Mete bu zayıf, uzunca boylu, daima düşünceli ve arkadaşlarına karşı daima nazik ve sevimli olan arkadaşının böyle dikleşeceğini hiç ummuyordu. Sanıyordu ki ötekiler gibi bu

— Sen ne biçim arkadaşsın?

da hemen sinecek, hattâ sırtını çevirip kaçacak.

Arkadaşının üstüne atılamadı. Son derecede sinirlenen b uzayıf arkadaşı korkacağı yerde atılmağa hazırlanıyor, içinden kırıldığı için gözleri doluyor, fakat eliyle, koluyla dövüşe hazırlanıyordu. Acaba Mete onu da öteki arkadaşları gibi hemen altına alabilecek miydi? Orhanda öyle bir göz yoktu. Bağırıyordu:

— Sen ne biçim arkadaşsın? Bu zamana kadar senin böyle arakdaşlarına tepeden baktığını bilmiyordum. Selma ile konuşursam sana ne. Her istediğim arkadaşımla konuşurum. Burası okul. Sen de bu okulda müdür değilsin. Sana soracak birşeyim yok.

Mete'nin gözlerinin önünden okul geçti. Orhanla dövüşürse bunu bütün okul duyacak; müdür çağıracak, son defa kendisine ihtar verildiği için belki okuldan da kovulacak.

Kendisini tutmağa çalışarak:

— Sen benim Selma'yı sevdiğimi bilmiyor musun? Dedi.

Bu söz Orhan'a hakaretten daha fazla tesir etti. Yine şaşırdı. Durakladı, sonra:

— Sen Selma'yı seviyor musun? dedi.

— Evet. Herkes bilir bunu.

— Ben bilmiyordum. Hem Selma da bizim gibi bir öğrenci. Okulda böyle şey olur mu?

— Neden olmasın. Seviyorum işte. Bunu bütün okul bilir; kimse ona sokulmaz. Senden beklemezdim bunu.

— Benim Selma ile bir ilgim yok Mete. Olsa da senin kabadayılığına papuç bırakmam. Yok diyorum sana.

— Onunla caddeye kadar giden sen değil misin?

— Elbette benim. Kendisi söyledi bana. Sırnaşık çocuklardan çekindiği için kendisini caddeye kadar götürmemi istedi.

— Bunların hepsi numara.

—Ben sana numara yapmağa mecburdeğilim. Senden korkum yok.

— Senin değil, onun numarası. Sen benim en yakın arkadaşımsın. Eğer sen onunla ilgilenirsen ben kızacağım, hoşuna gidecek. Sebeb bu. Yoksa senden hoşlandığından değil.

Selma ondan hoşlandığı için değil, Mete'yi kızdırmak için onunla konuşuyormuş. Orhan içinden birşeylerin kırıldığını duyuyordu. Çantasını yerden aldı. Tozunu silkelerken:

(Devamı gelecek sayıda)

EZOP'tan Hikâyeler

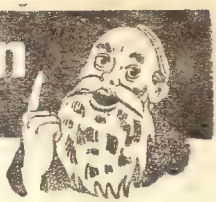

Çeviren : Özay SUNAR

İhtiyar Alabalık, Genç Alabalık ve Som Balığı

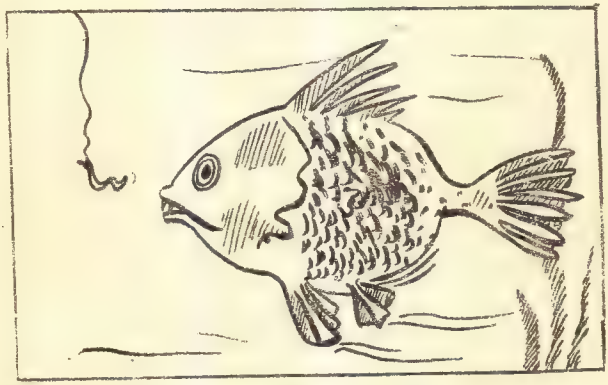

Mayıs ayının güneşi bir gününde bir balıkçı nehrin kenarına oturmuş balık avlıyordu. Oltasındaki solucanı öyle ustalıkla sallıyordu ki genç bir alabalık yiyecek buldum diye heyecanla atıldı. Fakat annesi onu solucanı ısırmasına mani oldu.

— «Dur çocuğum,» diye ana alabalık haykırdı. «Tehlikenin olacağı yerlerde acele etmezsen çokşey kazanırsın. Hayatına kastedecek hareketlere girişmeden önce bir düşün, temkinli ol. Bu sallanan şey solucan olduğuna emin misin? Ya bir düşmansa?... Bırak da senden önce bir başkası tecrübe etsin. Sonra sen de aynı işe girişirsin. Hiç omazsa emniyette olduğunu bilerek...»

İhtiyar ve tecrübeli alabalık daha sözlerini bitirmemişti ki bir som balığı solucana atıldı. Ve böylece balıkçının oltasına yakalandı.

BİLMEDİĞİNİZ İŞLERE GİRİŞMEKTE ACELE ETMEYİN.

Şakacı Eşek

Bir binanın çatısına tırmanan eşek, kiremitleri kırarak bir hayli zarara sebep oldu. Evin sahibi dama çıkıp eşeği aşağı kovaladı ve sopasıyla bir iyi dövdü. Olanlardan şaşkına dönen eşek, «Beni neden dövüyorsunuz,» diye şaştı. «Daha dün maymunun çatıda dolaştığını, ve sizi eğlendirdiğini görmüştüm...»

HADLERİNİ VE YERLERİNİ BİLMEYENLERE BUNLAR ÖĞRETİLMELİDİR.

KAHRAMANLIK HİKAYELERİ

YA PİLEVNE YA ÖLÜM!!!

YAZAN : ENVER BEHNAN ŞAPOLYO

Gazi Osman Paşa, Vidinde bulunan askerlerini toplayarak onlara dedi ki:

— Yiğitlerim! Yarın şafakla beraber bütün ağırlıklarımızla Plevneye doğru yollanacağız. Ruslardan önce Plevneyi tutmamız lâzımdır. Rus kuvvetleri Tunayı aşıp Balkanlara doğru ilerlediler. Şıpka geçidinde Süleyman Paşa ordusu ile çarpışmaktadırlar. Eğer Ruslar Plevneyi ellerine geçirirlerse. İstanbula doğru akacaklardır. Tarih bizlerden en büyük bir vazifeyi istiyor. Plevneyi müdafaa ederek, tarihimize şanlı bir sahife daha yazmış olacağız. Aslanlarım, göreyim sizi!

Diye yapılacak hareketin önemini belirtti. Askerler, Gazi Osman Paşanın bu ateşin hitabesinden heyecanlanarak:

— Emret Paşam. Yolunda can verelim!

Diye bağırdılar. Gazi Osman Paşa yaşadığı devrin en büyük bir kumandanı idi. Heybetli vücudu, sert ve mânalı bakışları, gür sakalıyla o bir aslanı andırıyordu. Büyük bir asker olduğu kadar çok cesur aynı zamanda çok bilgili ve zeki bir kumandandı. O, eşsiz bir askerdi.

Türk ordusu, şafakla beraber yaya olarak, Vidinden, Plevneye hareket etti. Öyle bir cebrî yürüyüş yaptılar ki, bazı askerler yorgunluktan bayıldılar. Pek çoğunun tabanları şişti. Tarihte görülmemiş bir cür'at rekoru kırmak suretile, Ruslardan önce Plevneye girmeğe muvaffak oldular. Bir sıcak yemek yiyip, bir kaç saat uyuduktan sonra, Plevnenin etrafına siperler kazdılar. Türklerden altı saat sonra Ruslar, Plevne önüne geldiler. Bu onlar için pek kötü bir talihsizlik oldu. Karşılarında Osman Paşayı buldular. Türk askerleri arı gibi çalışarak siperlerini kazarak içine yerleştiler. Bu siperler, o zamana kadar hiç bir milletin bilmediği boy siperleri idi. Bu askerlik tarihinde, Osman Paşanın dâhiyane bir icadı idi.

Ruslar, ertesi gün kuvvetli bir topçu ateşinden sonra, taarruza beçtiler. Çünkü kendilerine pek güvenmiyorlardı. Fakat karşılarındaki, serhat aslanından haberleri yoktu. Ruslar pek hevesli, Türk siperlerine doğru hücüm ediyorlardı. Birden bire Osman Paşanın gür sesi duyuldu:

— Batarya ile ateş!

Bu anda, Rusların üstüne ölüm ateşi yağdı. Top mermilerile başlar ve bacaklar havaya uçmağa başladı. Her taraf bir cehenneme döndü. Bu defa sağ kalanların üzerine Amerikalılardan yeni satın alınmış olan Martin tüfeklerile, askerler siperlerden bir yaylım ateşine başladılar. Sağ kalanlar da tükendiler. Rusların başına gelen bu âfet ne idi?... Ne olduklarına şaştılar. Kumandanları kıtaların eridiğini görünce yeni kuvvetlerini ileri sürdüler. Bu zaman Osman Paşa borazana hücüm borusunu çaldırdı.

Boru sesini duyan askerler, siperlerden bir yay gibi fırlayıp:

Gazi Osman Paşa, elinde kılıçla askerin arasında kumanda veriyordu.

— Allah, Allah!

Diye süngü hücumuna kalktı. Aman Yarabbi, siperlerin önü bir mahşere döndü. Türk askerleri adeta düşmanı biçiyordu. Ruslar neye uğradıklarına şaştılar. Rus kumandanı, askerlerine ricat borusunu çaldırttı. Ölen öldü. Kaçanlar kurtuldu. Bütün taburları bir buz gibi erimişti. Zaferi Plevne gazileri kazandılar. Bu suretle Birinci Plevne savaşı kazanıldı. Rus kumandanı, bu feci mağlûbiyeti umumî karargâha bildirdi. Osman Paşanın adını öğrenmedik kimse kalmadı. Rus Çarının akrabasından Grandük Nikola kumandan tayin olundu. Birinci Plevne zaferini haber alan Osmanlı Padişahı İkinci Abdülhamit, çok sevindi. Osman Paşaya Gazilik ünvanile bir kılıç hediye etti. Buna mukabil Rus Çarı ise çılgına döndü:

Aradan çok geçmeden, Ruslar yeni kuvvetler getirerek İkinci bir taarruza geçtiler. Bu defa da aynı şekilde perişan olarak kaçtılar. İkinci Plevne zaferi de kazanıldı. Rus Çarı bu mağlûbiyete fena halde hiddetlenerek:

— Bir avuç Türkün karşısında koskoca bir imparatorluk yeniliyor. Bu ne iş... Sizler ne aciz adamlarsınız. Diye kumandanlarını azarladı.

— Romanya Kralı da bize asker veriyor. Bu kuvvetlerle umumî bir intikâm hücumü yapılacak, Plevne, Sofya, Edirne ve İstanbul mutlak alınacaktır. Diye emir verdi. Romanya Kralı, Çarın da iştirak ettiği büyük bir taarruz daha yapıldı. Bu defa kan gövdeyi götürdü. Ruslara o derece zayiat verildi ki, subayları geri çekilme emrini verdiği zaman, taburdan on kişinin sağlam döndüklerini gördüler. Çar bu harbi yaptırmış olduğu yüksek bir kulenin üzerinden seyretti. Tablo pek feci idi. Plevne sırtları kanlı cesetlerle dolup taşmıştı. Yaralı Rus askerleri, onları bu ölüme sevkeden Çara küfürler savuruyorlardı. Yaralılar:

— Su!... Su!...

Diye bağırıyorlardı. Osman Paşa, üçüncü Plevne zaferini de kazanarak, tarihe şanla geçti. Rus yaralılarını Ruslar toplatmayınca, Osman Paşa hepsini toplatıp, Plevnede ki hastanelere yatırıp tedavi ettirdi. Bu zafer gecesi gazilere, kuşbaşı etli bulgur pilavı ile pekmezle yapıl-

mış unlu gaziler helvası verildi. Şehirde ve siperlerde eğlenceler tertip edildi. Türk askerleri hep bir ağızdan:

Tuna nehri akmam diyor,
Kenarını yıkmam diyor.
Şanlı büyük Osman Paşa,
Plevneden çıkmam diyor.

şarkısını söylüyorlar, manevî kuvvetlerini arttırıyorlardı. Bu mağlûbiyet üzerine, Çar askeri bir divan topladı. Bu divan, Türkleri silâhla değil, açlıkla yenmeğe karar verdi.

Ruslar, bu kararı aldıktan sonra Plevne şehrini her taraftan kuşattılar. Plevne gazilerini, cephanesiz ve erzaksız bırakmak için tertibat aldılar. Plevneye Istanbuldan bir türlü yardım gelmiyordu. Osman Paşa ve ordusu mukadderatına bırakılmıştı. Plevneye hiç bir yerden yardım gelmiyordu. Kış da gelip çattı. Ruslar, sabahtan başlayarak, akşama kadar şehri topa tutuyorlar, evler yıkılıyor, yanıyor halk sokaklarda kalıyordu. Her taraf yaralılarla dolup taşmıştı. Plevnede açlık bütün şiddetile başladı. Kuşatma 145 gün devam etti. Ruslar Plevneyi 150 bin askerle kuşatmışlardı. Türk ordusu da 40 bin kişi idi.

Gazi Osman Paşa, artık Plevneyi müdafaa etmenin imkânı olmadığını anladı. Düşman kuvvetlerini yarıp, Plevneden çıkmağa karar verdi. Bunu da askerlerine bildirdi. Halk da ordu ile dışarı çıkmağı istedi, buna da karar verildi.

Türk ordusu Aralık ayının sisli bir günü, Plevneden çıktı. Ortalık ağarırken ordu Vid nehrini aştı. Sabahleyin Ruslar bu yarma harekatını duyup, şiddetli bir topçu ateşine başladılar. İlk kafile Ruslarla boğaz boğaza çarpışmağa başladı, Gazi Osman Paşanın elinde bir kılıç kumanda veriyordu. Bu esnada Osman Paşa sol bacağından yaralandı. Paşanın yaralandığını gören orduda bir panik başladı. Her taraf birbirine karıştı. Düşman toplarının tesirile sivil halk parça, parça oluyor, çocuklar annelerini arıyorlardı. Binlerce insan ölmeğe başladı. Artık bozgun tamamen kendini gösterdi. Her tarafa beyaz teslim bayrakları çekildi.

Yaralı Osman Paşa bir değirmene götürülüp yarası sarıldı. Bu değirmene iki Rus subayı gelerek Gazi Osman Paşaya:

— Teslim olunuz! dedi.

Osman Paşa da:

— Bir gün bir güne uymuyor! diyerek, Abdülhamid'in kendisine hediye ettiği kılıncı teslim etti. Paşayı bir arabaya koyup Plevneye doğru götürdüler: Yolda kendisine rastgelen Nikola:

— Bu müdafaa tarihin en parlak askeri vak'alarından birisidir. Sizi tebrik ederim. dedi. Yolda Rus askerleri de:

— Bravo Osman Paşa!

Diye bağırdılar. Osman Paşayı Çar Aleksandır'ın karşısına götürdüler Çar:

— Niçin silâhınızı terketmediniz? Deyince, Osman Paşa:

— Devletim bana, düşman gördüğün zaman silâhını terketme dedi. Bizi buraya kavgaya gönderdi, demesi üzerine Çar:

— Güzel müdafaanızdan dolayı sizi tebrik ederim. Bu, askerî tarihin güzel hâdiselerinden birisi olmuştur. Siz hakikaten cesur bir askersiniz. Senin gibi bir kumandanın kılıncı alınamaz, burada ve Rusyada kılıncınızı ve nişanlarınızı taşımak hakkına maliksiniz! diyerek elini sıktı. Ona iltifat etti. Gazi Osman Paşa esir olarak, Harkof şehrine gönderildi. Plevnenin düşmesile, Balkanlardaki bütün ordularımız bozuldu Ruslar İstanbul kapılarına kadar dayandılar. Bu savaşın sonunda barış yapılarak Ruslar çekilip gittiler Bulgarlara istiklâl verildi. Bir kaç ay sonra da Gazi Osman Paşa esaretten kurtularak İstanbul'a geldi. Halk bu kahramanı büyük merasimle karşıladı.

İster İnan ✦ İster İnanma

ZÜREFANIN BOYNUNDA KUŞUN BOYNUNDAKİNDEN DAHA AZ KEMİK VARDIR.

Zürefanın ön bacaklarının arka ayaklarından uzun görünmesi, gözlerimizin bizi aldatmasının sonucudur. Bu hayal, hayvanın sırtı ile boynunun 45 dereceye yakın bir açıyla aşağı meyletmesinden ileri gelmektedir.

Zürafa, başka cihetlerden de cidden garip bir hayvandır. Bacakları o kadar uzundur ki harikulâde uzun boynuna rağmen, hayvan eğilerek su içememektedir. Suya erişebilmek için ön bacaklarını adamakıllı açması icap eder.

Üstelik zürafanın boynunda diğer hayvanlardakinden daha az sayıda kemik vardır. Meselâ, serçenin boynunda on dört, ördeklerin boynunda on altı, kuğuların boynunda ise yirmi üç kemik bulunmaktadır.

İster inanın, ister inanmayın, zürafanın boynundaki kemik sayısı yedidir.

EĞLENCE BULMACA

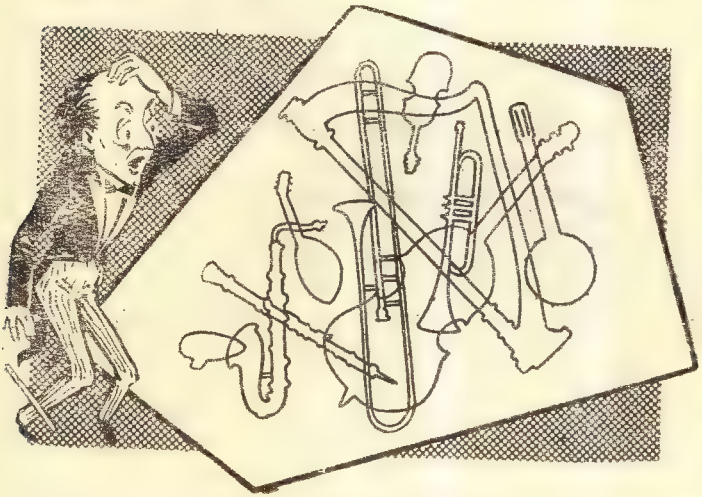

Orkestra şefi Hamza'nın idare ettiği konser bittikten sonra, müzisyenler, aletlerini kutularına yerleştirmeyip, yere atmışlar. Hamza Bey, müzik aletlerinin tamam olup olmadığını anlamak için, yerdeki aletleri teker teker saymağa kalktı. Fakat müzik aletleri çok karışık bir halde bulunduğu için, yerde kaç tane alet bulunduğunu ve neler olduğunu anlayamadı bir türlü. Acaba orkestra şefine biraz yardım eder misiniz?

(Meselenin halli karşı sayfada)

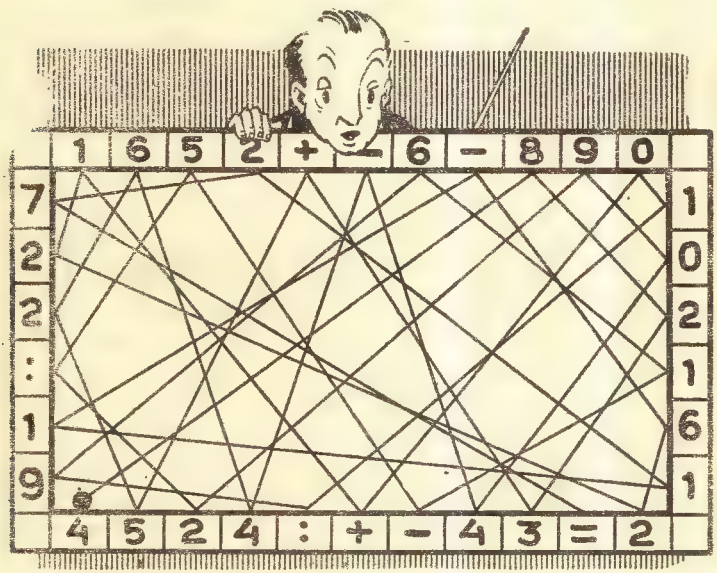

İçi çizgilerle dolu olan bu köşe şeklin kenarlarında bir takım rakkamlar ve işaretler görüyorsunuz. Bu rakkam ve işaretler Ahmet Beyin kasasının şifresini göstermektedir. Eğer, sol alt köşedeki (4) numaranın önündeki siyah noktadan başlayıp, daima düz olarak gidecek olursanız bu şifreyi kolaylıkla çözersiniz. Bu suretle şifrenin ne olduğunu unutan Ahmet Beye de yardım etmiş olursunuz.

(Meselenin halli karşı sayfada)

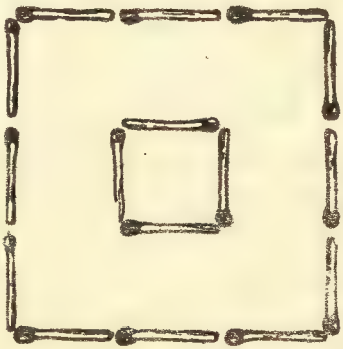

Dış kare bir çukuru, içerdeki kare de bir adayı gösteriyor. Şayet size 1 santimlik iki çöp verseler, bununla karşıya bir köprü kurabilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 1960-4 CİLT : 7
27 OCAK 1960

Sahibi ve yazı işleri fiilen idare eden
CELÂL DEMİRAY
Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ
Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14
Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi
Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

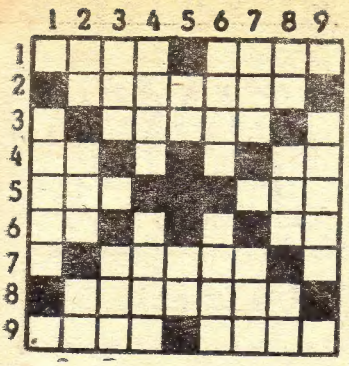

Soldan sağa doğru:

1 — Eski zaman hâkimleri, tersi tahtaları parlatır. 2 — Bir kazamış. 3 — Eski hikâyeler, 4 — Bağışlamak, bir nota. 5 — Avrupa nehirlerinden biri, isim, 6 — En kısa zaman, bir nota. 7 — Türklerin ana yurdu. 8 — Tarakla düzeltmek. 9 — Hamuru kabartan, uçan ateş.

Yukarıdan aşağı doğru:

1 — Kral evi. 2 — Beyaz, teknik, tersi bir binek hayvanıdır. 3 — Evin örtüsü, ana yavrusu. 4 — Komşu bir memleket, bir saz. 5 — Baş, eski Mısırlıların bir Tanrısı. 6 — Hedef, deliği kapatan. 7 — Kırmızı, atın papucu. 8 — Bir çeşit hayvan evi, duvara asılı yer, derya, demektir. 9 — Bir müzik aracı.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	T	İ	R	İ	■	■	A	M	A
2	K	A	S	A	■	A	R	A	N
3	A	K	A	■	K	■	A	L	İ
4	■	I	■	K	Ü	L	■	A	■
5	■	■	B	Ö	R	E	K	■	■
6	■	Ç	■	K	E	T	■	F	■
7	B	A	Y	■	K	■	K	A	B
8	A	P	O	S	■	P	A	R	A
9	L	A	K	■	■	■	T	E	R

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

KARŞI SAYFADAKİ MESELELERİN HALLİ

Yerde on müzik âleti var :
1 — Keman, 2 — Trompet, 3 — Saksafon. 4 — Harp, 5 — Mandolin. 6 — Violensel, 7 — Trombon, 8 — Klârnet, 9 — Banjo, 10 — Ocorino.

—o—

4823 + 5264 — 4092 : 5 — 169 : 10 + 1226 — 1127 + 202.

TARİH Yaprakları

III. MEHMED'İN HÜKÜMDAR OLMASI

Osmanoğulları ailesinden ve Osmanlı hükümdarlarının 13. olan III. Mehmet 27 Ocak 1595'te Padişah olmuştu. Hükümdar olur olmaz 19 kardeşini boğdurtan III. Mehmet zamanında Osmanlı İmparatorluğu gerilemeğe başlamıştır. Kanije kahramanı Tiryaki Hasan Paşa onun zamanında yetişmişti.

KAHİRE'NİN ALINMASI

28 Ocak 1517'de, Yavuz Sultan Selim zamanında Vezir Yunus Paşa Türk ordusunun başında Kâhire'ye saldırdı ve şehrin şiddetli karşı koymasına rağmen iki gün kanlı savaşlar yaparak şehri ele geçirdi.

EDİRNE MÜTAREKESİ

31 Ocak 1878'de Rusya ile yapılan çok kanlı ve bizim ordularımızın mağlûbiyeti ile neticelenen (93 Harbi) savaştan sonra, A. Hamit zamanında bizim için büyük kayıplara sebep olan Edirne mütarekesini imzalamıştık. İstanbul'un birçok semtinde bulunan muhacir mahalleleri bu savaştan kaçan ve İstanbul'a sığınan yurttaşlarımız tarafından kurulmuştur.

SİNEMANIN KEŞFİ

1 Şubat 1893'te Amerikalı Edison Sinema makinesini keşfetmişti. Bu makine çok basit olmakla beraber perdede resimlerin hareket etmesini sağlıyordu. Daha sonra çeşitli değişikliklere uğrayan bu makine nihayet bugünkü mükemmel halini aldı.

Beraber GÜLELİM

IYİ YA!

Acar bakkaldan patates almıştı. Fakat adam eksik verdi. Acar:

— Fakat bu patatesler çok hafif, dedi, iki kilo yok!

— Iyi ya oğlum. Taşıması kolay olur. O kadar ağır şeyi nasıl taşırsın!

Acar parasını verdi. Bakkal arkasından seslendi:

— Hey, bana bak! Bu para eksik!

Acar cevap verdi:

— İyi ya işte! Senin için sayması kolay olur. O kadar çok parayı nasıl sayacaksın?!..

ANLAŞILDI!

— Ey, ne yapıyorsun bakalım? Ortalarda yoksun.

— Seyahat edip ticaret yapıyorum?!...

— Nerelerde seyahat ediyorsun?

— Çok defa trenlerde...

NE KAÇMASI?

Bir adam elinde büyük bir merdivenle yürürken bir mağazanın vitrinine çarptı ve bütün camı baştan aşağıya kırdı. Vaziyetin berbatlığını anlayınca merdiveni yere bıraktı ve kaçmağa başladı. Fakat mağaza sahipleri dışarı çıkmışlardı. Adamı gördüler. Arkasından kovalamağa başladılar. Biraz sonra yakaladılar. Yakasına yapıştılar. Biri:

— Utanmaz adam! diye bağırdı. Hem camı kırıyorsun, hem de kaçıyorsun!...

Adam şaşalar gibi oldu.

—Ne kaçması bayım! dedi. Camın bedelini ödemek için eve para almağa koşuyordum. Görmüyor musunuz?!

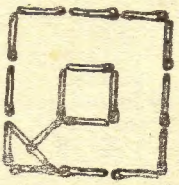

Karşı sayfadaki şekil bulmacasının hallî.

Yazı - Resim Yarışmamız

DİKKAT!
Büyük Yarışmamız 1 Şubat Pazartesi Günü Sona Eriyor

Yarışmamıza katılabilmeniz için Dört GÜN kaldı!

1) YAZI YARIŞMAMIZ :

Bu gruba, şiir, hikâye, bilgi röportaj veya herhangi bir hâtıra yazısı ile girilebilir. Yazıların kâğıdın bir tarafına okunaklı bir şekilde yazılması ve 250 kelimeyi geçmemesi şarttır.

2) RESİM YARIŞMAMIZ :

Bu gruba her türlü resim, karikatür dahil edilmiştir. Resim veya karikatür ister kurşun kalemle, ister yağlı veya sulu boya ile yapılabilir.

BÜYÜK JÜRİMİZ :

Yarışmamıza gönderilecek yazı ve resimler, büyük jüriye sunulacaktır. Mecmuamız tahrir heyetinin dışında olan BÜYÜK JÜRİ, alfabetik sıra ile aşağıdaki şahsiyetlirden teşekkül etmiştir :

Aptullah Ziya KOZANOĞLU (Muharrir ve romancı)
Behçet Kemal ÇAĞLAR (Şair ve edip)
Erolment KALMUK (Ressam ve Teknik Üniversite resim hocası)
Kâzım Nami DURU (Terbiyeci ve Öğretmen)
Osman NEBİOĞLU (Editör ve gazeteci)
Sadık ÖVET (Öğretmen ve gazeteci)
Sezai SOLELLİ (Muharrir)
Zahir GÜVEMLİ (Muharrir ve ressam)

KAZANANLARA VERİLECEK TELİF ÜCRETİ :

Büyük Jüri, vereceği karardan sonra, yarışmamızda derece alacak ilk ve ortaokul öğrencilerine ayrı ayrı verilecek telif ücretleri şöyle olacaktır :

İLKOKULDAN YAZI MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Yazı	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

İLKOKULDAN RESİM MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Resim	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

ORTAOKULDAN YAZI MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Yazı	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

ORTAOKULDAN RESİM MÜSABAKAMIZDA KAZANANLARA :

Resim	yarışması	Birincisine	300 Lira
»	»	İkincisine	200 »
»	»	Üçüncüsüne	100 »
»	»	Dördüncüsüne	50 »
»	»	Beşincisine	50 »
»	»	Altıncısına	50 »
»	»	Yedincisine	50 »
»	»	Sekizincisine	25 »
»	»	Dokuzuncusuna	25 »
»	»	Onuncusuna	25 »

NOT : Bu telif ücretlerinden % 15 vergi kesilir.

Yarışmalarımızda birden onuncuya kadar derece alanların yazı veya resimleri, birinciliği kazananlardan başlamak üzere, her hafta sıra ile neşredilecektir. Müsabakaya katılma müddeti 31 Ocak 1960'dır.

Yarışmaya katılacak kardeşlerimiz aşağıdaki fişlerden birini zarfın üzerine yapıştırarak mektuplarını şu adrese göndermelidirler :
(ÇOCUK HAFTASI, Türkiye Yayınevi, İstanbul

YAZI YARIŞMASI

RESİM YARIŞMASI

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA
BİR DAĞ KAPLANI! SES YAPMADAN GEÇEYİM!..
ZZZZZ
OUAAAAH!
HAY ALLAH! KUYRUĞUNA BASTIM!
PEŞİMDEN GELİYOR. KEMENTLE KURTULABİLİRİM...
GRRR!
YAKALIYAMADI! KURTULDUM SAYILIR..
OH! ATTIĞIM KEMENT AYIYI YAKALAMIŞ!
İKİNCİ BİR ÇARE DAHA VAR!
DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ.. YÜRÜYELİM ARKADAŞLAR..

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI